KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. juni 1995

om den italienske stats ydelse af støtte til Iritecna SpA

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(95/524/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 23. august 1994 underrettede Kommissionen den italienske regering om sin beslutning af 27. juli 1994 om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for støtte ydet til Iritecna SpA (i det følgende benævnt »Iritecna«).

Iritecna (nu Iritecna in liquidazione) var et underholdingselskab — fuldt ud ejet af den italienske stats holdingselskab, IRI — som under sig havde en række virksomheder. Disse opererede i forskellige sektorer, navnlig opførelse af fabrikker, rådgivende ingeniørvirksomhed, anlæg og servicering af motorveje, infrastrukturer i byer og offentlige anlæg, bygge- og anlægsvirksomhed i almindelighed og managementtjenester. Selskabet havde flere gange siden stiftelsen i 1991 fået tilført ny kapital, og det blev likvideret definitivt i februar 1994. Samtidig blev et nyt selskab, Fintecna, oprettet som led i sektorens omstrukturering. Fintecna overtog visse aktiviteter fra Iritecna under likvidation og fik tilført ny kapital fra IRI.

Efter en indledende undersøgelse af sagen konkluderede Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger, at de pågældende kapitalindsprøjtninger kunne indebære statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Kommissionen fandt endvidere ikke, at disse foranstaltninger kunne betragtes som forenelige med fællesmarkedet eller med EØS-aftalen. Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, og opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger og give oplysninger om omstruktureringsprocessen. Kommissionens beslutning, hvori de øvrige medlemsstater og tredjemand blev opfordret til at fremsætte bemærkninger, blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1].

Efter et første møde den 23. september 1994 mellem repræsentanter for Kommissionen og selskabet fremsatte den italienske regering officielt sine bemærkninger i en skrivelse af 21. december 1994, som indeholdt de af Kommissionen ønskede nærmere oplysninger om Iritecnas omstruktureringsplan.

Nye møder blev afholdt med IRI's og Iritecnas repræsentanter den 15. marts og 7. april 1995. På disse måder fik Kommissionen lejlighed til at klarlægge visse aspekter af de allerede forelagte oplysninger og anmode om yderligere forklaringer og oplysninger.

En ny skrivelse indeholdende de manglende oplysninger blev den 5. maj 1995 sendt af den italienske regering til Kommissionen.

[1] Meddelelse til de øvrige medlemsstater og interesserede parter, offentliggjort i EFT nr. C 328 af 25. 11. 1994, s. 2.

Iritecna hører til den gruppe selskaber, hvis gældsnedbringelse der skal føres tilsyn med indtil udgangen af 1996 i henhold til aftalen mellem den italienske regering og Kommissionen af juli 1993 (1) angående visse offentlige virksomheder i Italien. Ifølge denne aftale er det imidlertid ikke udelukket, at transaktioner, der kan indebære statsstøtte, behandles individuelt efter EF's statsstøtteregler.

II

Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra tredjemand under proceduren.

Den italienske regerings officielle svar til Kommissionen var indeholdt i de to ovennævnte skrivelser. Endvidere modtog Kommissionen under de tre møder med selskabets repræsentanter nogle yderligere forklaringer. Disse svar indeholdt en række bemærkninger, der skulle vise, at det fra et industrielt synspunkt var rimeligt, at IRI deltog i finansieringen af omstruktureringen af og den fortsatte drift i datterselskabet Iritecna.

Det blev fremhævet, at den række kapitalindsprøjtninger, Iritecna havde fået siden oprettelsen i 1991, stammede fra IRI's egne midler (idet staten ikke direkte havde bidraget til finansieringen heraf) og havde til formål på længere sigt at sikre IRI's fortsatte tilstedeværelse i en sektor, der befandt sig i en særlig vanskelig situation, såvel internt som internationalt. Dette skulle ske gennem en reorganisering og repositionering af selskabet på markedet for at tilpasse det de skiftende konkurrencebetingelser.

På denne baggrund besluttede den italienske regering den 30. december 1992, at IRI skulle udarbejde en omstruktureringsplan for Iritecna med henblik på afvikling og likvidation af de aktiviteter, der ikke havde nogen strategisk betydning, og oprette et nyt underholdingselskab, som skulle videreføre kerneforretningsområderne. Sidstnævnte selskab skulle koordinere homogene undergrupper af selskaber for at maksimere overskuddet og søge partnere og/eller købere. Herved tilgodeså man bl.a. nødvendigheden af at minimere IRI's finansielle byrde. En pludselig og fuldstændig likvidation af hele koncernen ville have givet aktionæren et langt større tab på grund af den generelle værdiforringelse af de afviklede aktiver, navnlig de igangværende kontrakter.

I overensstemmelse med denne beslutning blev Iritecna sat i likvidation, og det nye finansielle underholdingselskab, Fintecna, blev oprettet. Hele kapitalen blev tilvejebragt af IRI, som havde til opgave at lede omstruktureringen og den efterfølgende privatisering af de fundamentalt set sunde aktiviteter.

Processen er nu i gang og har medført betydelige personalenedskæringer og opgivelse af flere aktiviteter. Provenuet af Fintecnas salg af aktiver og selskaber skal opveje nogle af IRI's omkostninger ved Iritecnas likvidation.

De italienske myndigheder har endelig gjort gældende, at da Iritecna er trådt i likvidation, tjener kapitalindsprøjtninger fra IRI kun til at dække tabene ved likvidationen, således at de ikke virker konkurrencefordrejende.

En detaljeret omstruktureringsplan indeholdende en oversigt over de indgreb, der fandt sted, før end Iritecna trådte i likvidation i februar 1994, og en redegørelse for de investeringer og transaktioner, der skulle finde sted i forbindelse med Iritecnas likvidation og saneringen og privatiseringen af Fintecna, blev officielt forelagt Kommissionen i forbindelse med ovennævnte skrivelser.

Der er ligeledes givet oplysning om det samlede støttebeløb, som er ændret i forhold til det beløb, der er nævnt i Kommissionens beslutning om indledning af proceduren, nemlig 1 090 mia. lire (590 mio. ECU) i kapitalindsprøjtninger fra IRI i 1991-1993, 602 mia. lire (325 mio. ECU) i gældsafskrivning i 1993 og 3 400 mia. lire (1 840 mio. ECU) til forventet nettodækning af likvidationstab. Det er blevet klart, at gældsafskrivningen på 602 mia. lire allerede var inkluderet i de forventede likvidationstab. Derfor skal dette beløb ikke medtages i støtten, som alt i alt beløber sig til 4 490 mia. lire (2 430 mio. ECU).

III

1. Omstrukturering før likvidationen

Der blev truffet flere foranstaltninger til omstrukturering og reorganisering af koncernen i årene 1991-1993. Foranstaltningerne førte til betydelige tab, som blev dækket af kapitalindsprøjtningerne. Nanvlig blev visse datterselskaber afviklet eller lukket og sat i likvidation på grund af dårlige resultater, hvilket medførte store nedskæringer af arbejdsstyrken. Personalereduktionen på koncernplan ramte 2 712 personer (−11 %). Ser man alene på de undersektorer, der er genstand for omstrukturering (dvs. ekskl. motorvejssektoren), er der tale om en endnu større nedskæring omfattende 3 172 arbejdstagere (−22 %). Nærmere oplysninger om personaleudviklingen er anført nedenfor.

(1) Bilag 3 til Kommissionens meddelelse om statsstøtte til EFIM, offentliggjort i EFT nr. C 349 af 29. 12. 1993, s. 2.

Kapitalførslen på 1 090 mia. lire fra IRI til Iritecna i årene 1991-1993 blev anvendt til dækning af de tab, der navnlig skyldtes sådanne likvidationer og virksomhedslukninger. De berørte selskaber var særlig følgende :

(mia. lire)

Morteo og Morteo Costruzioni (stål- og industriproduktion)	382
Italsanità (anlæg og servicering af sundhedsinfrastrukturer)	219
Italcontractors (ydelser til maskinbygningssektoren)	177
CMF Sud (maskiningeniørvirksomhed) (1)	174
SICIT (præfabrikerede byggeelementer)	59

(1) Kommissionen godkendte ved en endelig beslutning af 15. marts 1995 om afslutningen af den procedure i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, som blev indledt i 1992, denne støtte og andre støtteforanstaltninger til fordel for CMF Sud (under likvidation) og dets efterfølger CMF som forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Iritecna afholdt i denne periode også udgifterne til fratrædelsesgodtgørelserne, ca. 49 mia. lire.

Andre selskaber trådte i samme periode i likvidation, herunder Nuova Mecfond (industripresser), Nuova Saip (stålproduktion), Forus (landbrugsejendomme), FMI (værktøj) og Ifagraria (landbrugsanlæg).

2. Omstruktureringsplan for Fintecna og likvidationsplan for Iritecna

I overensstemmelse med planen har efterfølgeren Fintecna fra Iritecna under likvidation overtaget de aktiviteter, der skal privatiseres, og som er omorganiseret i fire forretningsområder : motorveje, opførelse af fabrikker, bygge- og anlægsvirksomhed og infrastrukturer, rådgivende ingeniørvirksomhed. Iritecnas 40 % kapitalinteresse i lufthavnsservicevirksomheden Aeroporti di Roma er overført til Fintecna med henblik på privatisering.

Fintecna har oprindelig fået tilført 1 500 mia. lire (810 mio. ECU) fra IRI til finansiering af de første administrative omkostninger (150 mia.) og erhvervelsen og reorganiseringen af de nævnte kapitalinteresser (1 350 mia.).

Samtlige kapitalinteresser er blevet vurderet af uafhængige eksperter som f.eks. italienske og internationale forretningsbanker eller finansinstitutter med henblik på fastsættelse af overdragelsesprisen. Det viste sig, at de havde en værdi af i alt 1 653 mia. lire (895 mio. ECU). Samme beløb er lagt til grund ved den skønsmæssige fastsættelse af deres endelige privatiseringspris, som til dels vil udligne IRI's omkostninger i forbindelse med Iritecnas likvidation.

De sunde aktiviteter, motorvejsdelen og kapitalinteresserne i Aeroporti di Roma, er ganske enkelt blevet overført uændret fra Iritecna til Fintecna, idet der ikke var behov for nogen særlig omstrukturering. Overførslen af de øvrige forretningsområder indebar en betydelig reorganisering og omstrukturering, idet de sunde og lønsomme aktiver skulle udskilles, medens de tabsgivende aktiver skulle blive tilbage i Iritecna med henblik på likvidation. Iritecna har på grund af sit særlige aktivitetsområde som leverandør af tjenesteydelser og arbejdskraftintensive aktiviteter ikke foretaget større investeringer i tekniske aktiver. Derfor opstår omstruktureringsomkostningerne især som følge af afskrivningen af immaterielle og finansielle aktiver samt omsætningsaktiver og som følge af personalenedskæringerne. Likvidationen indebærer salg af alle aktiver, der finder en køber, og afskrivning af dem, der er usælgelige, for at maksimere indtægten og tilbagebetale så stor en del af gælden som muligt. Alle de datterselskaber, der forbliver i Iritecna, udbydes derfor helt eller delvis på markedet, og det, der ikke sælges, afvikles endeligt. Likvidationen af Iritecna udgør størstedelen af omstruktureringen, og Fintecna vil således kun skulle træffe og finansiere enkelte omstruktureringsforanstaltninger. Navnlig vil det på det forretningsområde, der vedrører bygge- og anlægsvirksomhed og infrastrukturer, være nødvendigt med yderligere indgreb. For så vidt angår de øvrige forretningsområder — navnlig rådgivende ingeniørvirksomhed samt bygge- og anlægsarbejder i industrien — fortsætter de uanfægtet under Fintecna, medens Iritecnas likvidatorer går videre med lukningerne og likvidationerne. Udviklingen på de fire forretningsområder, der er fastsat i omstruktureringsplanen, beskrives nedenfor.

3. Motorveje

Som nævnt ovenfor er der ikke planlagt nogen større omstrukturering på dette område, og der er ikke ydet og er ingen planer om at yde støtte. Denne sektor er den største (ca. 43 % af Iritecnas omsætning i 1993) af Iritecnas rentable sektorer. Den udgøres af en række selskaber under Autostrade SpA, som har en offentlig koncession på anlæg, vedligeholdelse og servicering af flere motorveje i Italien. Andre vigtige selskaber i sektoren er Autostrade international, Autostrade finance og Pavimental.

Det er en rentabel sektor, hvis aktiviteter stort set er uafhængige af Iritecna. Autostrade-aktierne er for en dels vedkommende optaget til notering på børsen, og selskabet

forventes at blive helt privatiseret. Det udgør et af IRI's og den italienske regerings større privatiseringsprojekter. Privatiseringen vil blive gennemført, så snart der er truffet visse retlige og administrative bestemmelser til afgørelse af følgende spørgsmål:

— udsættelse af den offentlige koncession fra år 2 018 til år 2 033

— opstilling af reglerne for fastsættelse af motorvejsafgifterne

— oprettelse af en myndighed, der skal stå for regulering af de offentlige værker.

4. Bygge- og anlægsarbejder i industrien

Denne aktivitet bygger især på selskabet Italimpianti, som tidligere har været en af de største italienske selskaber i denne sektor. Selskabets situation er blevet forværret i de seneste fem år på grund af markedets åbning og faldet i antallet af kontrakter fra de offentlige forvaltningsmyndigheder i Italien som følge af budgetnedskæringer og korruptionsundersøgelser.

Italimpianti blev optaget i Iritecna i 1991. Nu er der oprettet et »nyt« Italimpianti, som har overtaget personalet og de aktiver, som har nogen værdi, fra Iritecna. Disse aktiver består af visse igangværende kontrakter samt tilbud og kapitalinteresser i visse selskaber (Innse, Innse Engineering, Tagliaferri, Nitco, Italimpianti Deutschland, Italimpianti of America, Castalia).

Det »nye« Italimpianti vil koncentrere sin virksomhed om tre forretningsområder, metallurgi, miljø (indsamling og behandling af industriaffald) og maskiner til industrianlæg. På disse områder har selskabet en lang række igangværende kontrakter. Derimod forbliver en stor del af de »tidligere« områder i Iritecna under likvidation, herunder infrastrukturområdet og en række biaktiviteter som f.eks. fremstilling af værktøj og presser, stålproduktion og industriel vedligeholdelse. Også visse langt fremskredne kontrakter vedrørende højrisikotilgodehavender fra kunder i økonomiske vanskeligheder som f.eks. Rusland, Brasilien og Iran, er blevet tilbage i Iritecna. De pågældende koncernselskaber følger likvidationsprocessen (Mgs, Italimpianti Sud, CMF [1].

Der er sket en betydelig personalereduktion i denne sektor, der er genstand for omstrukturering. Arbejdsstyrken er fra 1991 og frem skåret ned med over 50 %. Fra 1991 til 1993 blev 500 arbejdstagere afskediget (ud af 2 600), og i 1994 blev yderligere 800 personer ikke overført til Fintecna. De vil blive berørt af likvidationen. Omsætningen skønnes at blive ca. 900 mia. lire, ca. 45 % mindre end i 1992.

Italimpianti blev udbudt til salg i juni 1994, og salgsproceduren er nu langt fremskreden og forventes afsluttet i første halvår 1995.

5. Rådgivende ingenørvirksomhed

Denne sektor består af flere selskaber, som udfører rådgivningsarbejdet i forbindelse med kontrakter, der er erhvervet af eksterne selskaber eller andre selskaber i koncernen. Der er navnlig tale om bygge- og anlægsarbejde, vejbygning og infrastrukturprojekter. Visse selskaber (Bonifica, SVEI, Italeco og Sotecni) er blevet tilbage i Iritecna og er nu under likvidation. Andre er blevet rationaliseret, fusioneret til to selskaber og endelig overført til Fintecna, nemlig Servizi Tecnici (offenligt koncessioneret bistand til offentlige byggeprogrammer) og Spea (rådgivende ingeniørvirksomhed i forbindelse med motorvejssektoren). Servizi tecnici vil på grund af sit særlige aktivitetsområde yderligere indskrænke og lukke sine aktiviteter, efterhånden som de igangværende kontrakter færdiggøres. Speas og Autostrade, hvis aktiviteter er forbundne, vil blive privatiseret sammen.

Disse to selskabers omsætning i 1995 forventes at blive på 585 mia. lire, 30 % under niveauet i 1992 og 1993. Personalet reduceres med 25 % til ca. 700 ansatte. Dog er reduktionen større, hvis de selskaber, der er blevet tilbage i Iritecna, og som er ved at blive afviklet eller likvideret, regnes med. Alt i alt vil aktiviteterne i denne sektor blive reduceret med 55 % målt i omsætning og 65 % målt i antal ansatte.

6. Bygge- og anlægsvirksomhed

Denne sektor har været den mest uhomogene og sammen med bygge- og anlægsarbejderne i industrien den mest tabsgivende i Iritecna. Den består af en række selskaber, der opererer på flere områder med forskellige opgaver. Mange af dem er indehavere af offentlige koncessioner eller har jævnligt fået tildelt kontrakter af de offentlige forvaltningsmyndigheder.

Ifølge planen skal størstedelen af disse selskaber (Garboli, Isa, Mantelli Estero, Cidonio, Panedile, Solius, SEBI, Mededil, Sotea, Infratecna, Idrotecna, Sistemi Urbani, Ponteggi Dalmine, Italinpa, Tono, SVEI, Valim og Palacio Italia) forblive i Iritecna og medtages i likvidationsprocessen.

Metroroma, Italstrade og Condotte er overført til Fintecna. De er genstand for en gennemgribende omstrukturering, som skal gengive dem deres levedygtighed og gøre det muligt at privatisere dem. Dette gælder navnlig Italstrade og Condotte, som i de senere år har modtaget store støttebeløb. Deres virksomhed vil blive koncentreret om offent-

[1] Som følge af Iritecnas likvidation vil Coinfra, et af Fintecna ejet ad hoc-selskab, alene overtage de af CMF's oprindelige aktiviteter, der vedrører bygningen af den danske Storebæltsbro. Resten af CMF vil træde i likvidation.

lige infrastrukturer (dæmninger, veje, jernbaner — Italstrade er del af højhastighedstog-konsortiet »TAV«), hvor de allerede har indgået en lang række kontrakter. Byggeaktiviteterne vil derimod blive fuldstændig forladt. Også flere mindre områder, der har forbindelse med denne sektor, vil blive opgivet, f.eks. fremstilling af præfabrikerede byggeelementer og forvaltning af landbrugsejendomme. Som følge heraf er antallet af fastansatte i 1992-1995 reduceret med 466 personer (−46 %), og omsætningen er faldet med ca. 40 % (til 1 500 mia. lire) i 1995.

Salgsproceduren for de omstrukturerede selskaber er allerede blevet iværksat, og der søges partnere eller købere.

7. Andre selskaber/kapitalinteresser

7.1 Aeroporti di Roma

Fintecna ejer 40 % af kapitalen i dette store, profitskabende selskab, som leverer tjenesteydelser til Roms lufthavn. Privatiseringen af dette selskab, som er fastsat både i omstruktureringsplanen for Iritecna og den italienske regerings almindelige privatiseringsplan, afhænger af, at de italienske myndigheder vedtager visse retlige og administrative bestemmelser (ligesom i Autostrade-sagen), nemlig:

— ophævelse af IRI's forpligtelse til at besidde aktiemajoriteten i selskabet

— fjernelse af loftet over udloddet udbytte (for tiden 8 % af aktiekapitalen)

— oprettelse af en myndighed, der skal stå for reguleringen af de offentlige værker.

7.2 Stretto di messina

Dette offentligt koncessionerede selskab, der står for forundersøgelserne og den almindelige planlægning i forbindelse med vej- og jernbaneforbindelsen mellem Sicilien og Calabrien, er ved at have afsluttet sin opgave og afventer godkendelsen af sit projekt. Det er forblevet i Iritecna og vil derfor blive solgt eller afviklet i forbindelse med likvidationen.

7.3 Italsanità

Italsanitá blev oprettet i 1988 for at fremme, planlægge, gennemføre og forvalte infrastrukturer inden for sundhedsvæsenet. Indtil 1990 gjorde selskabet alene en indsats for at få tildelt offentlige kontrakter. Efter nogle uklare og uheldige transaktioner i 1990 vedrørende leje af ejendomme, der skulle ombygges og indrettes til plejehjem, trådte selskabet i likvidation i 1992, og der blev rejst en række civil- og strafferetlige sager, hvoraf mange endnu verserer, for at placere ansvaret og tage stilling til verserende erstatningskrav. Selskabet er aldrig begyndt at operere på markedet, og dets eneste aktivitet er forvaltningen af det store antal retssager. Der regnes med yderligere betydelige erstatningskrav, som skal dækkes af Iritecna, hvilket kan forøge de endelige likvidationsomkostninger. Der er ikke medtaget sådanne beløb i den finansielle plan, der er udarbejdet i forbindelse med omstruktureringen, og de indgår ikke i de samlede likvidationsomkostninger på 3 400 mia. lire (se punkt 11).

8. Kort redegørelse for indskrænkningen af Iritecnas aktiviteter som følge af omstruktureringen

Iritecnas aktiviteter, navnlig levering af tjenesteydelser og arbejdskraftintensive ydelser uden brug af anlægsaktiver, er af en art, der gør det vanskeligt præcist at fastslå selskabets »produktionskapacitet« som målestok for dets størrelse. I industrielle produktionsvirksomheder afhænger virksomheders kapacitet i vid udstrækning af den tekniske udnyttelse af udstyret. Iritecnas »produktionskapacitet« er baseret på andre faktorer, og man kan derfor ikke benytte denne parameter til at måle støttens konkurrencefordrejende effekt. Men arbejdsstyrkens størrelse er direkte proportional med selskabets produktion og markedsandel. Det er derfor nyttigt at undersøge udviklingen i personalets og omsætningens størrelse for at bedømme ændringerne i selskabets konkurrencemæssige stilling på markedet før og efter omstruktureringen. I denne forbindelse har de mange aktiviteter, der er opgivet — ved likvidation af hele selskaber — betydning.

De italienske myndigheder blev derfor anmodet om at fremlægge detaljerede oplysninger om personale og omsætning i omstruktureringsperioden.

9. Personaleindskrænkning

De italienske myndigheder har forelagt et dokument, hvori der kort redegøres for udviklingen i koncernens arbejdsstyrke i tidsrummet 1990-1994. Det skal erindres, at Iritecna blev stiftet i 1991 ved fusion af de to tidligere IRI-datterselskaber, Italimpianti og Italstat. Men rationaliseringen og personalereduktionen var på det tidspunkt allerede begyndt. Derfor har man for så vidt angår 1990 lagt tallene for disse to undergrupper af selskaber, som kan sammenlignes med Iritecna, til grund.

5 426 arbejdstagere er i denne periode blevet afskediget. Det svarer til 21 % af arbejdsstyrken pr. 31. december 1990 (25 298 personer). Men da støtten og omstruktureringen ikke vedrører motorvejssektoren, som er den største i koncernen, og da denne sektor adskiller sig noget fra de øvrige (i lighed med Aeroporti di Roma), vil den ikke blive taget med i beregningen. Tallene vil herved blive mere repæsentative for en omstrukturering, der har fundet sted, og som fortsat er i gang. I realiteten har nedskæringen således været meget større (– 33 % af 15 214 personer [1]).

Yderligere 2 863 personer (– 19 %) har forladt koncernen i forbindelse med salg af selskaber eller aktiviteter til trejdemand. Koncernens arbejdsstyrke (ekskl. motorveje) er generelt blevet reduceret med 52 % til 7 297 personer pr. 31. december 1994. 575 af disse er omfattet af Cassa Integrazione Guadagni-ordningen (en lønkompensationsordning) eller lignende, dvs. at de er inaktive.

Det skal ligeledes bemærkes, at nedskæringerne har ramt mere teknisk end administrativt personale. Såfremt de koncernselskaber, der stadig var i aktivitet pr. 31. december 1994, medregnes, ses det, at det tekniske personale den 31. december 1994 udgjorde 71 % af det samlede personale, medens det den 31. december 1990 udgjorde 77 %.

For så vidt angår de selskaber, der er tilbage i Iritecna under likvidation, er der hidtil sket en væsentlig reduktion. Det personale, der var tilbage den 31. december 1994, vil forlade koncernen i de kommende år, efterhånden som likvidationen gennemføres. Følgende tabel viser tallene for de selskaber i Iritecna in liquidazione-koncernen, der stadig er i aktivitet:

(mia. lire)

	1990	1994	Δ	Δ %
Bonifica	659	450	– 209	– 31
Idrotecna	224	75	– 149	– 66
Garboli-Rep	1 087	505	– 582	– 54
Ponteggi Dalmine	468	343	– 125	– 27
Panedile	304	134	– 170	– 56
CMF/CMF Sud (*)	542	409	– 133	– 25
Italeco	291	228	– 63	– 22
Andre	448	281	– 167	– 37
I alt	3 872	2 425	– 1 447	– 37

(*) Se fodnoten til tabellen i afsnit III, punkt 1.

(1) Det personale, der stadig er ansat i de selskaber, som er under likvidation, er medtaget i antallet af afskedigelser.

For så vidt angår de selskaber, der er overført til Fintecna (kun industrisektoren, ekskl. motorveje) i 1990-1994, har de ved omstruktureringen fået reduceret deres arbejdsstyrke med 3 081 personer (– 38 %), jf. følgende tabel:

(mia. lire)

	1990	1994	Δ	Δ %
Italimpianti (skøn)	2 000	556	– 1 444	– 72
Condotte	1 738	1 033	– 705	– 40
Italstrade	1 447	866	– 581	– 40
Pavimental	717	570	– 147	– 20
Innse + Innse Eng.	479	442	– 37	– 8
Servizi Tecnici	544	476	– 68	– 12
Spea	497	397	– 100	– 20
Andre	405	406	+ 1	0
I alt	7 827	4 746	– 3 081	– 39

Der regnes med yderligere nedskæringer i Italstrade og Condotte i 1995, førend de sættes til salg (ca. 200 arbejdstagere er allerede omfattet af CIG — lønkompensationsfonden). Også i Servizi Tecnici regnes der med gradvise personalereduktioner over de kommende år på grund af afviklingen af selskabets aktiviteter.

Efter afslutningen af likvidationen/omstruktureringen vil personalet i hele koncernens industrisektor være skåret ned med ca. 70 %, således at der kun er 4 500 ansatte tilbage.

Det skal endvidere fremhæves som en illustration af Fintecnas delvise tilbagetrækning fra de relevante markeder, at antallet af steder, hvor selskaberne har aktiviteter i gang inden for rammerne af igangværende kontrakter, er faldet med 25 % i den pågældende periode. En tilsvarende reduktion (– 20 %, som alle er trådt i likvidation) er sket med hensyn til antallet af konsortier, som Iritecna/Fintecna deltager i (bygge- og anlægskontrakter tildeles og gennemføres sædvanligvis via konsortier).

10. Omsætningsnedgang

De af de italienske myndigheder fremlagte dokumenter indeholder en gennemgang af omkostningsudviklingen i årene 1991-1994, idet der sondres mellem selskaber, der nu hører under henholdsvis Iritecna in liquidazione og Fintecna, jf. nedenstående tabel:

Iritecna in liquidazione

(omsætning i mia. lire)

	1991	1994	Δ	Δ %
Selskaber, der stadig er aktive				
Bonifica	200	93	– 107	– 54
Cidonio	35	14	– 21	– 60
CMF	0	73	73	
Carboli-Rep	504	240	– 264	– 52
Idrotecna	20	18	– 2	– 10
Italeco	93	29	– 64	– 69
Italimpianti Int.	82	116	34	+ 41
Italinpa	13	12	– 1	– 8
Mantelli Estero	46	14	– 32	– 70
Panedile	8	10	2	+ 25
Ponteggi Dalmine	127	71	– 56	– 44
Sistemi Urbani	8	7	– 1	– 13
Sogea	12	12	0	0
Sotea	10	0	– 10	– 100
Stretto di Messina	12	6	– 6	– 50
SVEI	87	35	– 52	– 60
Subtotal	1 257	750	– 507	– 40
Selskaber under likvidation				
CMF Sud	64	7	– 57	– 89
FMI	9	5	– 4	– 44
Forus	—	0	0	0
Idrovie	—	—	0	0
Infratecna	139	58	– 81	– 58
Italimpianti Sud	22	20	– 2	– 10
Italispaca	30	1	– 29	– 97
Italisanità	34	30	– 4	– 12
Mededil	109	64	– 45	– 41
Morteo	105	7	– 98	– 93
Morteo Costruz.	14	0	– 14	– 100
Nuova Mecfond	38	7	– 31	– 82
Nuova SAIP	31	3	– 28	– 90
SEBI	2	1	– 1	– 50
SICIT	23	1	– 22	– 96
Subtotal	620	204	– 416	– 67
Iritecna i alt	1 877	954	– 923	– 49

Fintecna

(industrisektoren alene)

(omsætning i mia. lire)

	1991	1994	Δ	Δ %
Castalia	158	90	– 68	– 43
Innse	75	39	– 36	– 48
Innse Eng.	218	71	– 147	– 67
Tagliaferri	30	19	– 11	– 37
Nitco	27	5	– 12	– 44
Condotte	441	445	4	+ 1
Metroroma	40	81	41	+ 103
Italstrade	556	245	– 311	– 56
Servizi Tecnici (Ex Edilpro)	784	491	293	– 37
Autostrade Int.	0	2	2	
Pavimental	183	196	13	+ 7
SPEA	102	62	– 40	– 39
Sovis	2	2	0	0
Italimpianti (*)	2 458	966	– 1 492	– 61
Fintecna i alt	5 074	2 724	– 2 350	– 46
Iritecna + Fintecna i alt	6 951	3 678	(3 273)	– 47

(*) NB: 91-tal = »gamle« Italimpianti + Italstat; 94-tal = »nye« Italimpianti + Iritecna under likvidation.

Alt i alt er koncernens omsætning (Iritecna + Fintecna ekskl. motorveje) faldet med 47 % i den pågældende periode.

Det skal bemærkes, at 1994-tallet for de Iritecna-selskaber, der allerede er trådt i likvidation (204 mia. lire), afspejler afviklingen af deres aktiviteter. Omsætningen vil falde yderligere i likvidationsperioden.

Efter afslutningen af likvidationen/omstruktureringen vil størrelsen af hele koncernens industrisektor målt i omsætning være reduceret med ca. 60 % til ca. 2 800 mia. lire.

11. Tab som følge af likvidationsprocessen

Ifølge planen vil Iritecnas likvidation føre til et samlet tab på 3 400 mia. lire, når der tages hensyn til indtægterne som følge af Fintecnas fuldstændige privatisering. Dette beløb fremgår af følgende tabel, som resumerer pengestrømmene i forbindelse med likvidationen:

Iritecna-koncernens samlede gæld 1. januar 1994 (konsolideret)		(10 954)
Gæld overført til Fintecna		5 659
Salg af selskaber til Fintecna		1 653
Forventet provenu af salg af aktiver i Iritecna		1 490
heraf : — kapitalinteresser	346	
— andre nettoaktiver	1 144	
Likvidationsomkostninger		(946)
heraf : — Iritecna	(710)	
— andre selskaber under likvidation	(236)	
Subtotal : Gæld, der skal dækkes af IRI		(3 098)
Kapitaltilførsel til Fintecna		(1 500)
Forventet provenu af privatiseringen af Fintecna		1 653
Finansielle omkostninger IRI		(455)
Likvidationsomkostninger i alt		(3 400)

NB: 1. Fra og med 1995 finansierer IRI direkte Iritecnas likvidation og bærer de pågældende rentebyrder. I 1994 blev renteudgifter i forbindelse med likvidationen dækket af Iritecna. De er del af likvidationsomkostningerne.

2. Den gæld, der skal dækkes af IRI (3 098 mia. lire), omfatter de 602 mia., der blev afskrevet i 1993.

Ovennævnte ordning er opdateret på grundlag af det bedste skøn over Iritecnas finansielle situation pr. 31. december 1994, som er indarbejdet i prognosen for likvidationsudgifterne. De eventuelle ekstraordinære erstatningskrav, som de verserende sager mod Italsanitá måtte give anledning til, er ikke medtaget, da dette selskab aldrig blev sat i drift.

Det skal bemærkes, at skønnene over provenuet af salget af Iritecnas aktiver er forsigtige og i overensstemmelse med de nye italienske regnskabsregler for selskaber under likvidation, der er udstedt af det italienske børsudvalg CONSOB (direktiv af 24. februar 1995).

Man er gået ud fra, at indtægterne fra privatiseringen af Fintecna er lig med det beløb, der er betalt for overførslen fra Iritecna under likvidation. Dette beløb blev fastsat på grundlag af uafhængige eksperters vurderinger (FIP, Credit Merchant, KPMG, Morgan Stanley, Salomon Brothers).

IV

1. Bekræftelse af, at der foreligger støtte

Ved afgørelsen af, om der er støtte involveret i de ovenfor beskrevne foranstaltninger, vil det markedsøkonomiske princip for vurderingen af kapitalstrømme mellem staten/ejeren og dennes offentlige virksomheder, som Kommissionen har redegjort for i sin meddelelse af 28. juli 1993 om offentlige virksomheder [1], blive anvendt.

Ifølge dette princip, som er blevet fastslået gentagne gange i EF-Domstolens retspraksis og Kommissionens praksis, foreligger der støtte, såfremt der er tale om en transaktion, som en privat investor under normale markedsøkonomiske vilkår ikke ville have foretaget.

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget, og som nævnt ovenfor, andrager det beløb, som den italienske stat har investeret gennem sit holdingselskab IRI i omstruktureringen af Iritecna, 4 490 mia. lire.

De forskellige kapitalindsprøjtninger, hvoraf en del allerede har fundet sted, kan sammenfattes således :

	1991	1992	1993	1994	I alt
Midler, som er tilført Iritecna	186	433	471	3 400	4 490

For så vidt angår de italienske myndigheders argument om, at det alene er IRI's egne midler, der er anvendt, og at staten ikke direkte har tilført selskabet kapital, skal Kommissionen bemærke, at IRI er et industriholdingselskab, som er 100 % ejet af det italienske finansministerium. Derfor vil enhver beslutning, IRI træffer om at investere i sine datterselskaber, og enhver manglende forrentning af denne investering få konsekvenser for den forrentning, IRI giver sin aktionær. Selv om IRI ikke fik tilført kapital med henblik på Iritecnas omstrukturering, er omstruktureringsomkostningerne blevet finansieret ved hjælp af midler, der ellers ville have mindsket IRI-koncernens samlede tab, eller som ville have været til gavn for aktionæren (staten) i form af udbytte eller kapitalgevinster. Faktisk har IRI ikke givet staten noget afkast i de seneste ti år, hvorfor de midler, som det har stillet rådighed for sine datterselskaber, må betragtes som statsmidler. Desuden ville IRI's beslutning om hele tiden at tilføre Iritecna kapital trods dette selskabs stadig dårligere resultater og regnskaber heller ikke have været mulig, hvis ikke den offentlige aktionær havde godkendt den stiltiende eller udtrykkeligt.

[1] EFT nr. C 307 af 13. 11. 1993, s. 3.

Statens investering i Iritecnas omstrukturering vil ikke give noget passende afkast i fremtiden. De kapitalindsprøjtninger, der er foretaget i 1991-1993, førend selskabet trådte i likvidation, har klart haft til formål at muliggøre de første og mest presserende omstruktureringsforanstaltninger. Disse midler blev blot investeret for at dække de tab i forbindelse med likvidation og omstrukturering, som visse af Iritecnas datterselskaber har lidt, uden udsigt til et positivt afkast. I betagtning af Iritecnas dårlige resultater i hele perioden må disse investeringer betragtes som del af en proces, som har ført til aktionærens beslutning om at lade Iritecna træde i likvidation og helt afvikle virksomheden. Ingen privat aktionær ville have godkendt disse dårlige resultater i så lang tid. Han ville for længst have ladet selskabet likvidere eller sørget for en gennemgribende omstrukturering. Investeringerne må derfor betragtes som støtte.

De tab, der kan tilskrives likvidationsprocessen, er ifølge deres natur støtte. Der er tale om skyldige beløb, som garanteres og endelig betales af aktionæren i henhold til artikel 2362 i Codice civile italiano, efter at selskabet er trådt i frivillig likvidation. En sådan garanti foreligger siden Iritecnas stiftelse i 1991, medens selskabet i hele perioden fortsat har lidt store tab. Under disse omstændigheder ville en privat investor have forsøgt at begrænse sit engagement i sit kriseramte datterselskab ved at lade det træde i likvidation fra det øjeblik, hvor der ikke længere med rimelighed kunne forventes en genoprettelse af dets finansielle levedygtighed, og medens selskabets aktiver stadig oversteg dets passiver. Da IRI ikke valgte denne rationelle adfærd og først langt senere besluttede at lade Iritecna træde i frivillig likvidation for at kunne afskrive tab og gæld og derved hjælpe relanceringen af Fintecna-aktiviteterne, må omkostningerne i denne forbindelse betragtes som støtte. Disse omkostninger, 3 400 mia. lire, er fastsat efter fradrag af IRI's forventede provenu af salget af Fintecna.

På denne baggrund og i betragtning af de forhold, der kendetegner selskabet og den pågældende sektor, konkluderer Kommissionen, at det samlede beløb, 4 490 mia. lire, påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og derfor må betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

En del af denne støtte er af Iritecna investeret i datterselskaberne CMF Sud (nu under likvidation) og CMF. Denne støtte på i alt 281 mia. lire (inkl. 182 mia. lire — skønsmæssigt — til betaling af CMF Suds gæld som følge af likvidationen) var blevet godkendt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), i marts 1995 [1].

Kommissionen finder desuden på grundlag af de italienske myndigheders forklaring ikke, at den erstatning, IRI eventuelt skal betale som følge af de verserende sager vedrørende Italsanitá (se afsnit III, punkt 7.3), udgør statsstøtte, da den vedrører et selskab, som aldrig har opereret på markedet og aldrig har fordrejet konkurrencen.

2. Støttens forenelighed med fællesmarkedet

Traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, omhandler visse former for støtte, som er forenelige med fællesmarkedet.

I betragtning af karakteren af de her omhandlede foranstaltninger kan artikel 92, stk. 2, og 92, stk. 3, litra b), ikke finde anvendelse på de støtteforanstaltninger, der er tale om.

Da koncernen opererer inden for mange forskellige brancher og i flere forskellige områder, og da foranstaltningerne ikke har regionalt sigte, er det kun undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, der kan komme i betragtning.

Som ovenfor nævnt synes de pågældende foranstaltninger at være støtte, som særlig tager sigte på at gøre det muligt for Iritecna at fortsætte sin virksomhed og at finansiere et omstruktureringsprojekt, der skal gengive selskabet dets levedygtighed. Disse foranstaltninger må derfor undersøges og vurderes på grundlag af de særlige regler, der gælder for dette område.

Kommissionens holdning til støtte til omstrukturering af kriseramte virksomheder er angivet i »Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«, som Kommissionen vedtog den 27. juli 1994 [2].

I dette dokument har Kommissionen påpeget, at den kræver strenge betingelser opfyldt ved vurderingen af foreneligheden af denne form for støtte med fællesmarkedet. Ellers kan den nemlig ende med uden grund at overføre sociale og industrielle problemer fra en medlemsstat til en anden, navnlig ved at vælte en urimelig del af byrden i forbindelse med strukturtilpasningerne og de hermed forbundne sociale problemer over på andre producenter, der klarer sig uden støtte.

[1] Jf. fodnoten til tabellen i afsnit III, punkt 1 og fodnoten i afsnit III, punkt 4.
[2] EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Kommissionens godkendelse af ad hoc-støtte til et kriseramt selskab er derfor afhængig af, at omstruktureringen af selskabet opfylder følgende grundbetingelser: for det første skal den inden for en rimelig frist føre til genoprettelse af selskabets levedygtighed på længere sigt; for det andet må den ikke føre til en utilbørlig fordrejning af konkurrencen; endelig skal den stå i rimeligt forhold til omstruktureringsomkostningerne og -fordelene. Kun hvis disse grundkrav er opfyldt, kan støttens virkninger siges ikke at stride mod den fælles interesse i den betydning, der er anvendt i undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Kommissionen har på dette grundlag gennemgået de italienske myndigheders dokumentation om omstruktureringsplan, navnlig for så vidt angår følgende aspekter: genoprettelse af selskabets levedygtighed, udviklingen i dets konkurrencemæssige stilling på markedet, forholdet mellem støtten og omstruktureringen og støttemodtagerens bidrag til finansiering af omstruktureringsplanen samt planerne for selskabets privatisering.

3. Genoprettelse af levedygtighed og privatisering

Som hovedregel er det en ufrivillig betingelse, at omstruktureringsplaner inden for en rimelig frist og på grundlag af en realistisk bedømmelse af de fremtidige vilkår for selskabets virke genopretter selskabets levedygtighed og sundhed på længere sigt.

Som forklaret ovenfor er omstruktureringen af Iritecna baseret på opsplitningen af selskabet i to forskellige enheder, som hver har en særlig opgave. Det første underholdingselskab, Iritecna in liquidazione, er moderselskab for en række selskaber, som skal udskilles eller træde i likvidation i nær fremtid. En undersøgelse af selskabets levedygtighed er derfor ikke nødvendig.

Det andet underholdingselskab, Fintecna, er et finansselskab med et lille personale, der har til opgave at muliggøre og lede den endelige privatisering af de selskaber, det har overtaget fra Iritecna. Dette underholdingselskab udøver allerede sin virksomhed på et fuldt omstruktureret grundlag.

Den særlige karakter af de berørte sektorer gør det vanskeligt nøje at udarbejde en præcis planlægning for ressourcerne og de individuelle indgreb, idet tildelingen af en enkelt kontrakt kan ændre selskabets stilling og udsigter fuldstændigt. Men planen synes at være rimelig og at have gode chancer for at gengive Fintecna dets levedygtighed. Bortset fra motorvejssektoren, som ikke behøver nogen omstrukturering, er de forskellige forretningsområder blevet reorganiseret, renset for tabsgivende aktiviteter og gennemrationaliseret for så vidt angår personaleforbrug. I visse tilfælde fortsætter omstruktureringen, som forventes afsluttet inden 1995. De omstrukturerede selskaber kan fra begyndelsen regne med en godt fyldt ordrebog, som vil garantere produktionen og indtjeningen i opstartfasen.

Kommissionen har fået forelagt skøn for årene 1995-1997 vedrørende de økonomiske resultater i Fintecnas undersektorer. Disse tal viser, at der allerede for 1995 forventes et reelt positivt resultat, og at man vil opnå et pænt overskud i 1997. Disse positive resultater skyldes for en stor dels vedkommende interne rationaliserings- og forbedringsforanstaltninger og bygger ikke på fremtidige samlede forøgelser af aktiviteter/salg, som ikke vil være under Fintecnas kontrol.

Endvidere har de italienske myndigheder forpligtet sig til at privatisere samtlige undersektorer i de kommende år. For øjeblikket befinder datterselskaberne sig på forskellige stadier i privatiseringsprocessen:

— Italimpianti er nået langt og forventes solgt inden udgangen af 1995

— salgsproceduren for Italstrade og Condotte (bygge- og anlægsvirksomhed) er påbegyndt i samarbejde med Banca di Roma; der er ved at blive foretaget en markedsanalyse som led i bestræbelserne for at finde potentielle købere eller partnere

— for Autostrade regnes der med et tilbud om salg på børsen, som vil finde sted efter vedtagelsen af ovennævnte love og forskrifter (se afsnit III, punkt 3)

— Aeroporti di Roma giver anledning til de samme retlige og administrative problemer som Autostrade; disse må løses, førend privatiseringen kan påbegyndes (se afsnit III, punkt 7.1)

— selskaberne inden for rådgivende ingeniørvirksomhed vil enten afslutte deres opgave i de kommende år (Servizi Tecnici), eller sandsynligvis blive solgt sammen med Autostrade (Spea).

Forpligtelsen til at sørge for en fuldstændig og endelig udskillelse af Fintecnas virksomhed er i overensstemmelse med den italienske regerings generelle privatiseringsprogram. Forpligtelsen er ligeledes bekræftet i forbindelse med den gældsafviklingsplan, IRI har forelagt Kommissionen i henhold til aftalen af juli 1993 mellem den italienske regering og Kommissionen. Kommissionen overvåger gennemførelsen af denne plan på grundlag af regelmæssige rapporter og møder med repræsentanter for IRI og den italienske regering.

Privatiseringsbeslutningen vil med tiden føre til, at selskabet ikke længere kan regne med priviligeret offentlig støtte, idet selskabets direkte forbindelse med staten vil blive endeligt afbrudt. Under disse omstændigheder er det op til den nye ejer at sikre selskabets levedygtighed på langt sigt uden yderligere statsstøtte.

4. Udvikling i selskabets konkurrencemæssige stilling på markedet

En yderligere betingelse for, at omstruktureringsstøtte kan tillades, er, at der træffes foranstaltninger til begrænsning af eventuelle negative følge for konkurrenterne. Ellers ville støtten »stride mod den fælles interesse« og ikke være omfattet af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). I sektorer, som har en strukturelt betinget overkapacitet, sker dette ved en definitiv reduktion af selskabets kapacitet. Mere generelt må selskabets konkurrencemæssige stilling på markedet efter omstruktureringen ikke være styrket i urimelig grad under hensyntagen til konkurrenternes interesser.

Som ovenfor nævnt er det på grund af de berørte sektorers særlige beskaffenhed vanskeligt at foretage en sådan analyse ved hjælp af en parameter som produktionskapacitet. Men der er megen konkurrence mellem producenterne såvel på EF- som på verdensplan, og en sådan konkurrence kan blive særlig påvirket, hvis der ydes statsstøtte. Derfor må man analysere Fintecnas konkurrencemæssige stilling efter omstruktureringen.

Ifølge planen skal der gøres en betydelig indsats for at skære ned på koncernens virksomhed i alle tabsgivende sektorer. Alle biaktiviteter er ved at blive solgt eller likvideret, og kerneaktiviteterne i Fintecna er væsentligt indskrænket, idet der kun er de aktiviteter tilbage, som kan bygge på konsoliderede forretningsmæssige erfaringer og en fyldt ordrebog for de kommende år.

Alt i alt vil koncernen, bortset fra motorvejssektoren, blive mere end halveret i forhold til den oprindelige koncern målt i omsætning (– 60 %) og endnu mere målt i antal ansatte (– 70 %). Selv når man alene tager rationaliseringerne og de afviklede og likviderede aktiviteter, som er forsvundet fra markedet, i betragtning, er reduktionen (skønsmæssigt sat til 35 %) væsentlig og har klart gavnlige følger for konkurrencen.

Navnlig personalereduktionen har stor betydning i den pågældende sektor. Selskabernes produktion afhænger af dets arbejdskraftgrundlag, herunder faktorer som f.eks. antallet af ansatte og deres uddannelse og tekniske kvalifikationer. Den store personalenedskæring sammen med en tilsvarende omsætningsnedgang og det store antal aktiviteter, der er opgivet — gennem likvidation af hele selskaber — viser klart, at selskabets markedsandel er reduceret i strukturel henseende.

På denne baggrund kan Kommissionen konkludere, at omstruktureringen af Iritecna og Fintecnas endelige konkurrencemæssige stilling på markedet ikke vil påvirke konkurrencen på en måde, der strider mod den fælles interesse.

5. Forholdet mellem støtten og omstruktureringen

Som det fremgår af oplysningerne fra den italienske regering og Iritecna, er IRI's kapitalindsprøjtninger i årene 1991-1993 blevet anvendt til at dække tab i forbindelse med lukning og likvidation af selskaber og afskrivning af aktiver. Også dækningen af Iritecnas tab i forbindelse med likvidationen, som fremgår af den finansielle plan, der blev udarbejdet i forbindelse med likvidationen, er pr. definition direkte knyttet til luknings- og omstruktureringsforanstaltningerne.

Den ydede støtte skønnes derfor ikke at give selskabet overskydende likviditet, som kunne benyttes til aggressive, markedsforstyrrende aktiviteter, der ikke er forbundet med omstruktureringsprocessen. Den skønnes ej heller at kunne anvendes til finansiering af nye investeringer, der ikke er nødvendiggjort af omstruktureringen. Når man tager størrelsen af den til Fintecna overførte gæld i betragtning, vil selskabets fremtidige finansielle byrder ikke blive reduceret i urimeligt omfang.

Kommissionen skal ligeledes bemærke, at Fintecna ikke vil få nogen skattefordel af de tab, der dækkes ved gældsafskrivning, og som finansieres gennem støtten.

Det skal bemærkes, at støttemodtageren vil bidrage væsentligt til finansieringen af omstruktureringsplanen ved at geninvestere provenuet af Fintecnas privatisering, som skønnes at være lig med den overførselssum, Fintecna har betalt Iritecna under likvidation. Dette skøn forekommer at være rimeligt og vil højst sandsynligt blive bekræftet. For det første, fordi overførselssummen er fastsat på grundlag af uafhængige eksperters vurderinger. For det andet fordi over 90 % af dette provenu vil blive realiseret gennem salget af Autostrade og de 40 % af aktierne i Aeroporti di Roma. Begge disse selskaber har været overskudsgivende og har haft fordel af, at de opererer på et forholdsvis »beskyttet« område med offentlig koncession på levering af tjenesteydelser til det offentlige.

De italienske myndigheders forpligtelse til at sælge Fintecna inden for en rimelig frist betragtes som en betingelse for godkendelsen af omstruktureringsplanen. Hvis ikke selskabet sælges, og hvis provenuet ikke anvendes af IRI til at nedbringe Iritecna under likvidationsgæld, bidrager støttemodtageren overhovedet ikke til finansieringen af planen. Såfremt salget foregår i forbindelse med en privatisering, vil det øge overlevelsesmulighederne, dvs. mulighederne for fremtidig drift på et normalt overskudsniveau.

Kommissionen tager til sidst til efterretning, at skønnet over de endelige likvidationsomkostninger, 3 400 mia. lire, er usikkert, og at tallet kan ændre sig under likvidationsprocessen. Men Kommissionen mener ikke, at en forøgelse af disse omkostninger med indtil 15 % af 3 400 mia. vil påvirke dens positive vurdering af sagen i betragtning af det store fald i Iritecna/Fintecnas markedsandel.

6. Tilsyn og rapporter

Kommissionen må føre tilsyn med gennemførelsen af omstrukturerings- og likvidationsplanen. Men henblik herpå er det nødvendigt, at de italienske myndigheder fremlægger periodiske rapporter, hvori der kort gøres rede for, hvor langt man er kommet med omstrukturerings-, likvidations- og privatiseringsprogrammet.

Kommissionen vil også få lejlighed til at følge planens gennemførelse under sine regelmæssige møder med de italienske myndigheder i forbindelse med det i aftalen af juli 1993 mellem den italienske regering og Kommissionen fastsatte tilsyn —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den støtte til Iritecna, der er genstand for denne beslutning — dvs. kapitalindsprøjtninger i årene 1991-1993 på i alt 1 090 mia. lire, og de forventede endelige omkostninger i forbindelse med Iritecnas likvidation på 3 400 mia. lire — og den eventuelle forøgelse af sidstnævnte beløb med højst 15 %, som måtte opstå under den faktiske gennemførelse af omstruktureringsplanen, opfylder betingelserne i »Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder« af 27. juli 1994. Støtten er derfor undtaget fra forbuddet i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), som støtte, der er forenelig med fællesmarkedet, forudsat at de i stk. 2-5 og de i artikel 2 fastsatte betingelser og krav er opfyldt.

2. Den virksomhed, der modtager støtte, skal gennemføre alle de foranstaltninger, der er fastsat i det for Kommissionen forelagte program vedrørende likvidation, reorganisering og privatisering af Iritecna/Fintecna-koncernen.

3. Italien skal opfylde sin forpligtelse til at privatisere Fintecna og/eller dets datterselskaber i overensstemmelse med den tidsplan, der er forelagt Kommissionen, og i henhold til den finansielle plan for IRI's gældsafvikling, der er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med den i aftalen af juli 1993 mellem den italienske regering og Kommissionen fastsatte tilsynsordning. Privatiseringen skal under alle omstændigheder finde sted inden for en rimelig frist.

4. Provenuet af salg af virksomheder og aktiver i Iritecna- og Fintecna-koncernerne skal, selv om det er større end forudsat i den for Kommissionen forelagte plan, fuldt ud anvendes til at nedbringe den gæld, der skal dækkes af den godkendte støtte. Provenuet må ikke investeres og derved tjene som yderligere støtte til andre koncernselskaber med økonomiske problemer, som endnu ikke er solgt.

5. Privatiseringen må ikke finansieres ved yderligere statsstøtte. Der skal være tale om en ubetinget privatisering, der er åben for alle interesserede parter.

Artikel 2

1. Italien skal fuldt ud medvirke til tilsynet med gennemførelsen af denne beslutning ved:

a) at forelægge Kommissionen halvårlige rapporter, herunder navnlig om:

   — hvor langt man er nået med likvidationen, sammen med den ajourførte finansielle status for Iritecna under likvidation og individuelle oplysninger om selskabets aktiver og datterselskaber, der er ved at blive solgt eller afviklet

   — hvor langt man er nået med omstruktureringen og privatiseringen af Fintecna og/eller dets datterselskaber

b) i god tid at underrette Kommissionen om de vigtigste skridt i privatiseringen af Fintecna og dets datterselskaber.

2. I den første rapport skal den finansielle status for Iritecna under likvidation opgøres pr. 31. december 1994, og rapporten skal være Kommissionen i hænde senest den 30. juli 1995. De følgende rapporter skal forelægges hvert halve år fra den 31. december 1995 og indeholde en finansiel status, der er opgjort et halvt år tidligere.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juni 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen